

Despre toamnă

Blacks

Frumoasă și distinsă toamnă-
al bogăției apogeu,
cu pași ușori de curtezană,
te-ai strecurat în gândul meu.

Mi-ai prins de suflet o brătară
timbrată cu-un parfum de must
și m-ai rugat, dansând sprintară,
a ta menire s-o degust.

Legat de pământene patimi
te mușc prin felul meu de-a fi
și te repar cu mii de cratimi
din pețioluri castanii.

Ești doamna cu-n mister aparte
dansând pe-un foșnet de frunzar
cu unduiri de frunze moarte
ce nasc un gând secret, bizar:

Ai fost și vei ramane starea
acelui pictor fără chip
ce ți-a pictat pe veci cărarea
de-a fi al vieții cenotip.

Ramâi eterna proiectare
a unui gând de iconar:
drept lumea care astăzi moare
spre-a răbufni în viață, iar.